

W niebiańskiej chwale zstąpił już

Capo 1: E F A B E F H⁷ C⁷ E F

1. W nie - biań - skiej chwa - le zstą - pił już Ten, co pa - no - wać ma.
 2. Chrys - tus bło - go - śla - wio - ny śle wez - wa - nie do swych sług.
 3. A Pan w mi - łość - ci wiel - kiej swej nie zech - ce zgu - bić świat

E F A B E F H⁷ C⁷ E F

W pro - mie - niach stoń - ca, w blas - ku zórz wid - na o - bec - ność Twa.
 Niech za - drzą ci, co czy - nią źle! „Mnie pom - sta!” mó - wi Bóg.
 i po u - cis - ku zie - mi tej da szczęś - cie ty - siąc lat,

E F A B E F A B E F

Już Praw - da nam da - na, pro - mien - na, świe - tła - na.
 Koń - czą się już żni - wa, Pan na są - dy wzy - wa.
 bo Po - ko - ju Książ - żeń sza - tań - ską moc zwią - że,

H⁷ C E F H⁷ C E F 1 E F 2 E F

Roz - pra - sza czar - nej no - cy cień. Na - sta - je Pań - ski dzień.
 U - cis - ku i - dzie strasz - ny czas, lecz Pan wy - ba - wi nas.
 by nie czy - ni - ła wię - cej szkód, by w ła - ce wzras - tał lud. dzień.
 nas. lud.